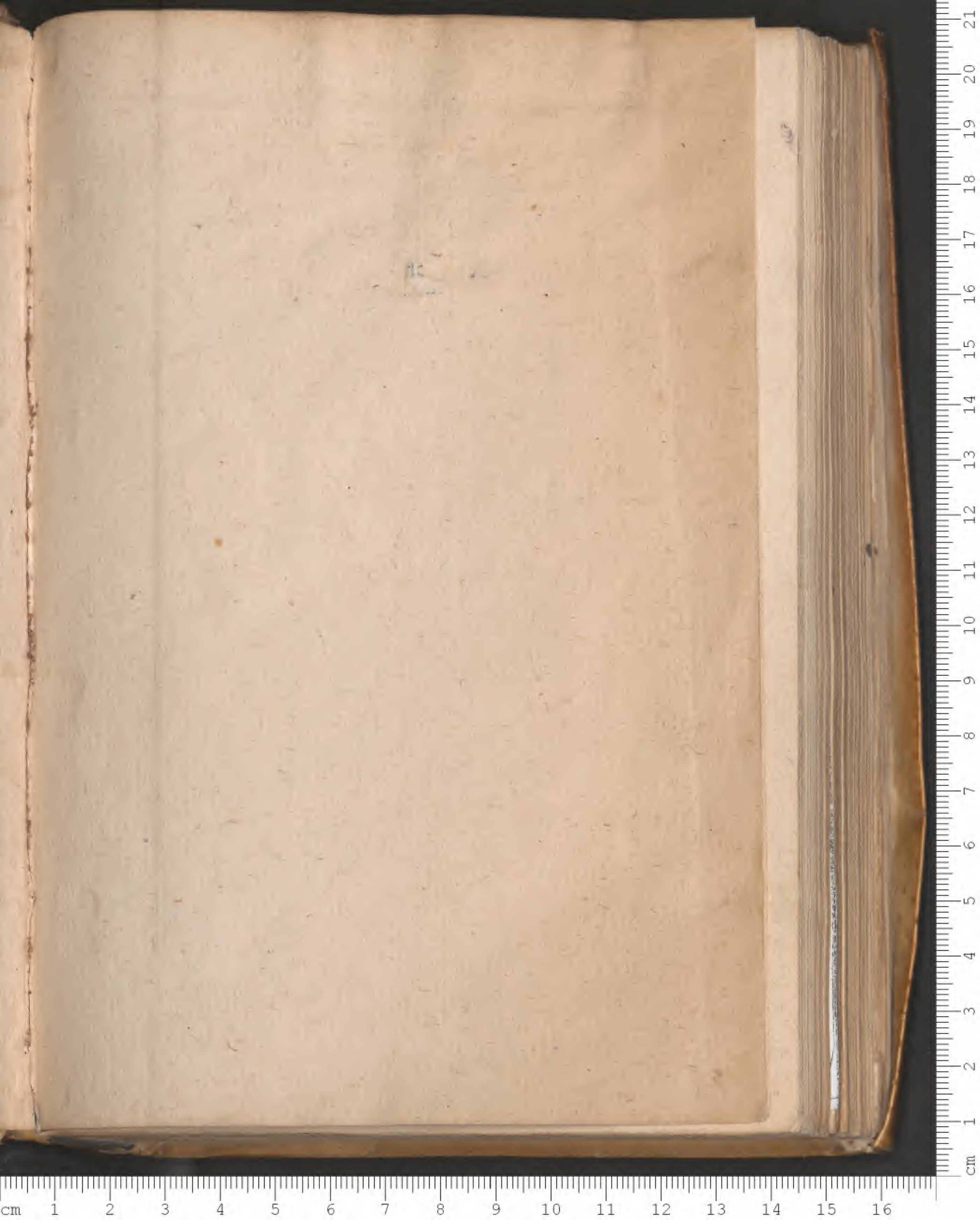
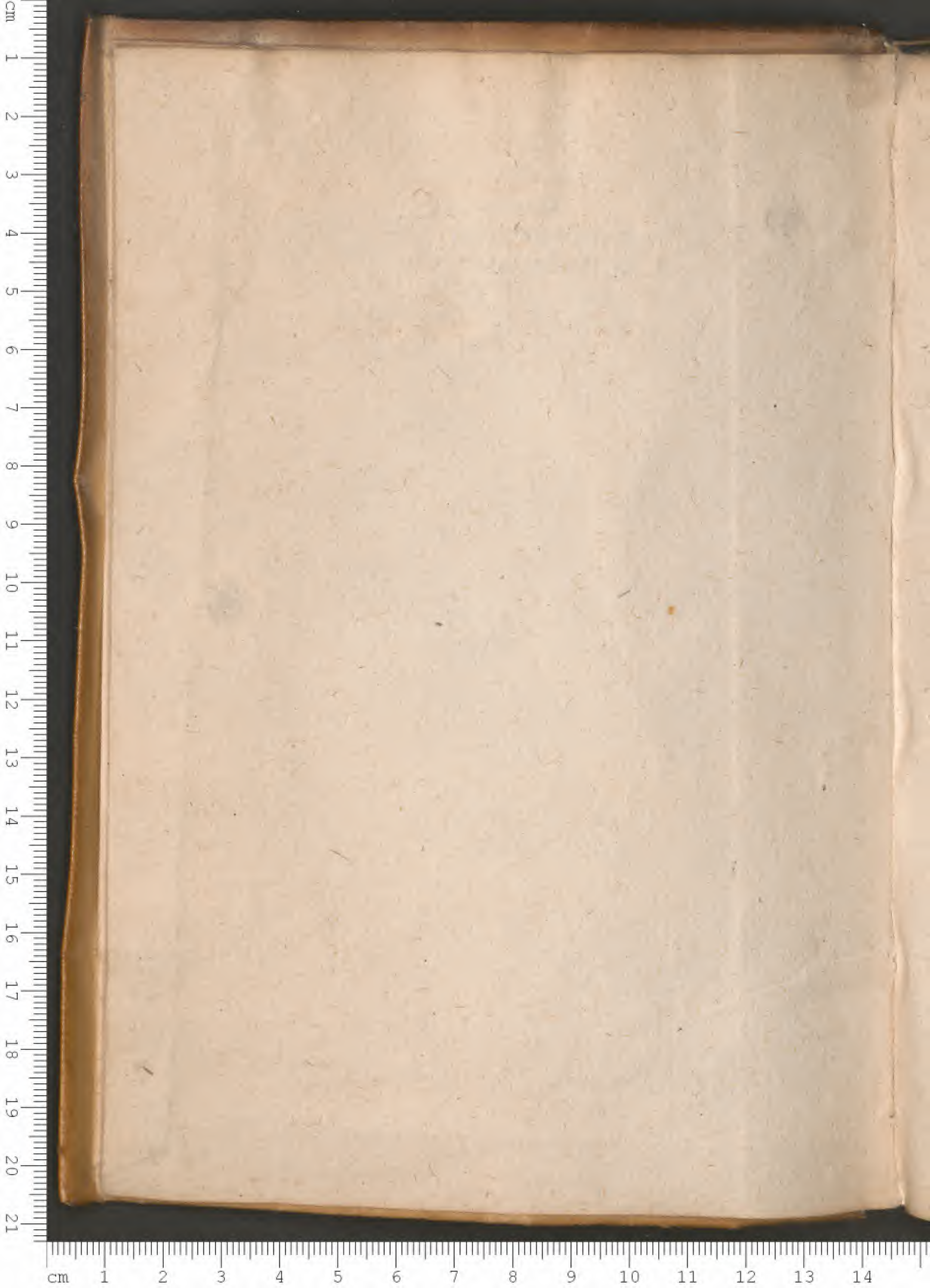

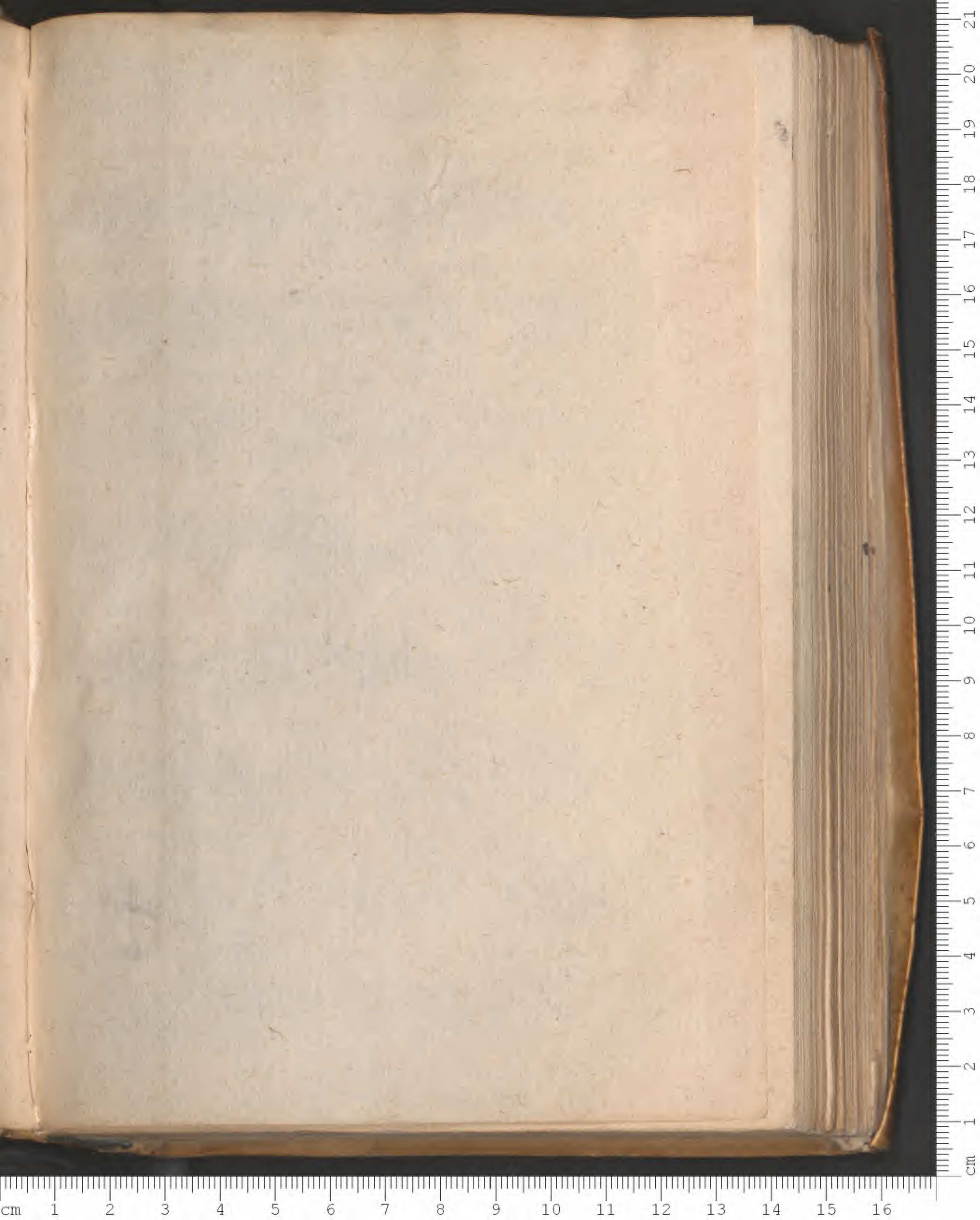
Ex Bibliothecâ
quam 16000. Voll. constantem
huic Abbatiaë S. Genovefæ Paris.
Testamento legavit Car. Mauriti.
LE TELLIER Arc'iep. Remensis.

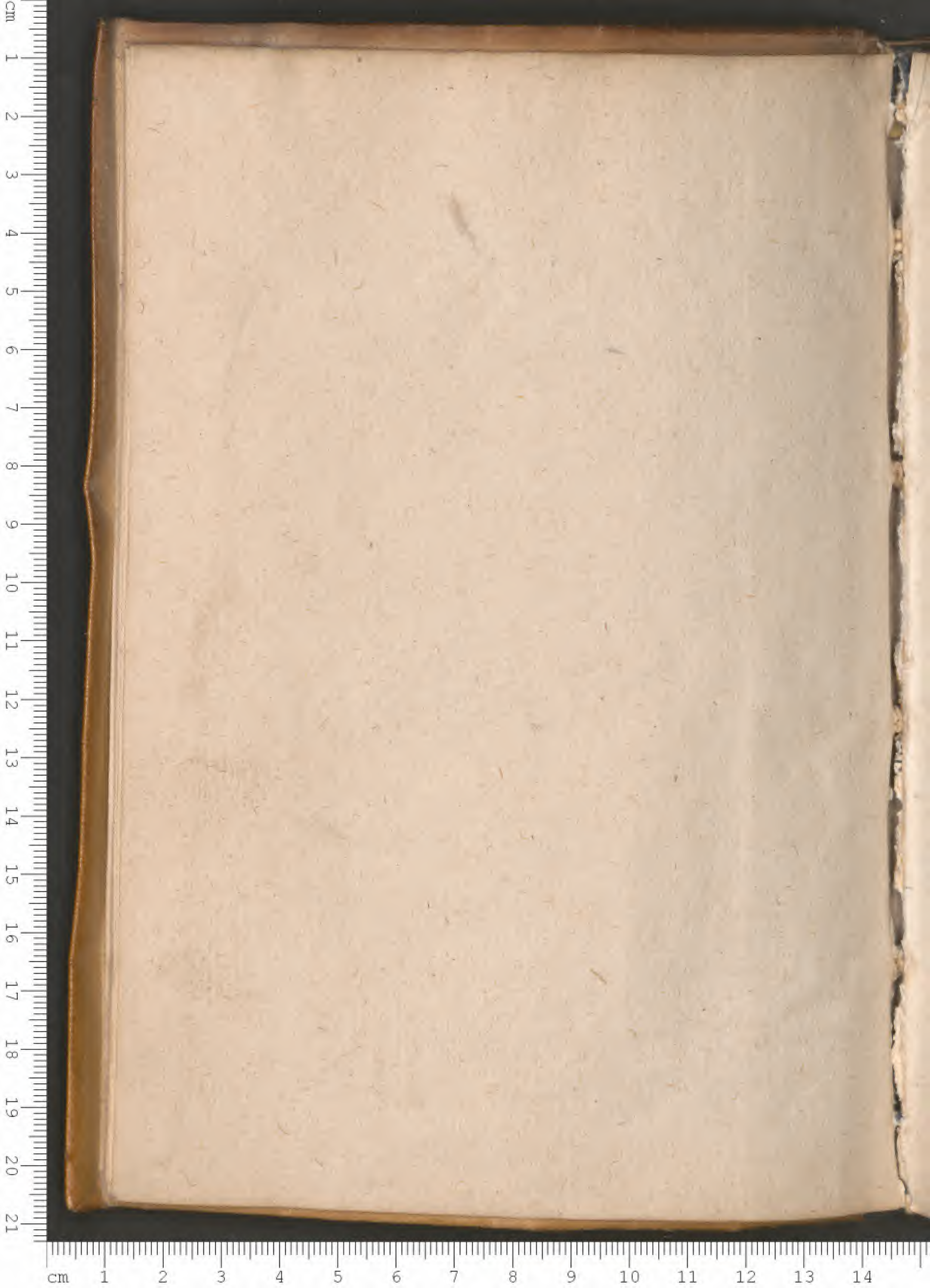
1577
CE. 758.

Incipit prologus de laude caritatis.

Crucio christi petro. h. gustare et videre quoniam suavis est
dominus. Cogitanti michi frater carissime quomodo dilectio
nem vestram ad memoriam mei excitare possem. primus
occurrit ut de ipsa vobis dilectione scriberem. qui nil aliud pre
ter ipsius dilectionis munus a vobis postularum. Quod ergo
potui feci. caritatem quibus volui verbis commendavi. quatinus
dum eius laudem legitis. quam ardenter ego eam et in vobis diligo. et a vo
bis expecto scire valeatis. Nec irasci ipsa vestra caritas michi
debet. si eius igni iam fortiter ardenti. exiguum verborum meorum
flatum tepidus ipse admoneo. non tam ut illa magis ardeat quam
ut mei erga se desiderii cognomen agnoscat. Legite ergo atque
diligite. et quod propter dilectionem legitis. ad hoc legite ut dili
gatis. Totum ex dilectione sit. Dilectio mittit. dilectio suscipit
dilectio est quod tribuitur. dilectio quod recompensatur.

Explicit prologus.

Incipit tractatus.

am multos iam laudatores caritas habuisse cogno
scitur: ut si quid ego in laudem dicere cepero. presu
ptio fortassis magis quam devotio videatur. Quis
enim sanctorum a principio mundi existit: qui non carita
tem nobis aut verbo aut facto commendavit. Caritas abel
martirem fecit. caritas abraham de terra sua eduxit. quia et ille per
caritatem innocenter mortem pertulit: et iste per caritatem nathale so
lum libenter deseruit. uterque per caritatem terra celum commutavit.
Caritas sola est: que ab initio servus dei mundi huius illecebras
fugere. voluptates calcare. carnis concupiscentiam cohibere. de
sideria frangere. honores continere. postremo universa presen
tis vite blandimenta respuere. ipsam quam pro desiderio vite perpe
tue mortem suadent non timere. hanc vero dilectionis paulus se
serat cum dicebat. Quis nos separabit a caritate christi. Tribu

A i

latio. an angustia. an persecutio: an fames. an nuditas. an pe-
riculū. an gladius. Spero autē q: neq: mors. neq: vita. neq: ā
geli. neq: p̄cipatus. neq: virtutes neq: instātia. neq: futura
neq: fortitudo. neq: altitudo neq: profūdum. neq: creatura a
lia poterit nos separare a caritate dei. que est in christo iesu do-
mino nostro. hic sponsus in canticis canticorum: sponsa de
virtute dilectionis admonet dicens. pone me vt signaculum
super cor tuū. pone me vt signaculū super brachium tuū. q:
fortis est vt mors dilectio. dura sicut infernus emulatio. Mors
etenī viuētes extinguit. infernus autē nec mortuis parcat. Dile-
ctio autē vt mors fortis est. q: sicut illa sēsum carnis: sic ista af-
fectum cōcupiscentie carnalis perimit. Dura est sicut inferus e-
mulatio. q: hī quos intus trahit desiderīū eternoꝝ nō solū fo-
ris blanda respuere. sed et aduersa queq: et aspera pro eo quod
diligūt adipiscēdo. cogit tollerare. Consideremus quot iam
martyres per tormenta ad regnū celoꝝ transierit. Quales er-
go in eis vim amoris arsisse credimus: quos propter deū nec
sibi pepercisse videmus. Consideremus quid dimiserit. quid se-
cuti sint. qua trāsierint. Quid dimiserit videmus. quid secuti
sint nō videmus. sed credimus. qua trāsierint audiuius. Bo-
na ista tēporalia dimiserūt bona eterna secuti sunt. per tormē-
ta trāsierunt. Cōueniamus nūc cor nostrū: et videamus si ac-
quiescat nobis omīa que huius mūdi sūt relinquere. nō glīam.
nō honorem. nō diuitias amare. non arridere prosperis. non
condelectari blandis. non cōgratulari letis. Domine imperfe-
ctum meū viderunt oculi tui. q̄ ab hac longe non dicam per-
fectione. sed perfectionis inchoatione me video. Et certe parū
hoc erat amicis dei: vt pro amore eternoꝝ ista spernerent.
ista calcarent. sed abiectis his omībus alacriter ad votum cur-
rentes: nec minis teneri poterant. nec tormentis. Trahebat e-
os caritas. et ideo nec retrahebat cupiditas. nec terrebat aduer-

litas. Currebant ergo: mundum post se relinquerent. deum
ante se habebant. Sed interposita sunt tormenta vt interro-
garentur. vel quo desiderio hunc quererent: vel qua constātia
illum desuperissent. Interrogata est veritas. probata caritas.
confusa iniquitas. Accedunt illi ad penas intrepidi. et quan-
tum mentem amor intus vulnerauerat: tantum caro foris
vulnera sua despiciebat. Accedunt et transeunt. atq; morien-
tes confessi sunt. quo viuentes desiderio cucurrerunt. **O** cari-
tas quomodo illis sapiebas q̄p dulcis eis fuisti. quos tāta pro-
pter te sustinere coegisti. Quibus illos ad te vinctulis traxisti
quos mundo et per blandimenta retrahente. et per tormenta
repellente: perdere tamen non potuisti. Cucurrerunt quia tu
eos traxisti. transierunt. quia tu eos iuuisti. peruenērūt quia
tu eos suscepisti. Quam inextinguibiliter in precordiis eorū
arsisti. quia nec probris nec premiis nec penis horui potuisti.
Ista quasi quedam flumina inundauerunt. Sed multa flu-
mina et aque multe extinguere caritatem non potuerunt.

O caritas quid dicam de te. Quomodo laudabo te. Si cape-
rem te: appreciaret te. Si scirem quanti vales: precium ap-
penderem pro te. Sed forte excedis angustias meas: nec in-
uenire tuum precium potero penes me. Dabo tamen quod
habeo: et totum quod habeo dabo: tota domus mee substan-
tia pro te commutabo. Totum quod est in habitaculo corpo-
ris mei: totum quod est in habitaculo cordis mei pro te dabo.
cum totum dederō: totum quasi nichilum reputabo. Omnes
delectationes carnis mee: iocunditates cordis mei pro te liben-
ter impendam. vt te solam habere. te solam possidere valeam
Tu sola michi carior. tu sola vtilior. tu sola suauior. tu sola
iocundior. amplius delectans. abundantius satians. tutius
saluans. felicius conseruans. Aliis etiam annuntiabo de te.
Dic michi o cor humanū: quid magis eligis. semper gaudere

A ii.

cum hoc seculo. vel esse semper cum deo. Quod plus diligis
hoc potius eligis. Audi ergo ut aut corrigas dilectionem. aut
non differas electionem. Si mundus iste pulcher est: qualis pu-
tas est pulchritudo: ubi creator mundi est. Dilige ergo ut eli-
gas. dilige melius ut eligas salubrius. dilige deum: ut eligas es-
se cum deo. Ergo per dilectionem eligis. Sed quo plus diligis: eo
citius peruenire cupis: et festinas ut apprehendas. Ergo per di-
lectionem curris. et per dilectionem apprehendis. Item quo plus di-
ligis: eo avidius amplexaris. Ergo per dilectionem frueris. Vi-
de quomodo totum tibi est dilectio. Ipsa est electio. ipsa est cursus
ipsa est peruentio. ipsa est mansio. ipsa est beatitudo. Dilige er-
go deum. elige deum. curre. apprehende. posside. frue. Jam
inquis elegi. qua via curram ut perueniam. Per viam dei cur-
ritur ad deum. Non possum inquis viam inexpertam solus
currere. Da socios me aberrem. Cum his qui in via dei currunt
curre et tu viam dei. Meliores socios habere non potes in via quam
illos qui iam olim cucurrerunt in ea. et per longam currendi ex-
perientiam et usum laboris. nec errare timent. nec deficere. Que
est ergo via dei. et qui sunt currentes in ea. Recte sunt vie
domini. et iusti ambulabunt in eis. Iusticia ergo est via. et iusti sunt
qui in via currunt. Et ne forte moueat te quod ambulantes no-
mino. et iterum currentes dico. velociter ambulare ipsum est cur-
rere. Sicut ille faciebat qui dicit. Viam mandatorum tuorum
cucurri. Et alibi. Beati immaculati in via: qui ambulant in
lege domini. ut idem intelligas ambulare et currere. ne beatiorum
beatis se diceret si illis ambulantibus ipse cucurrisset. habes
ergo viam. habes socios in via. habes hereditatem in patria.
habes qua pergas. cum quibus pergas. quo peruias. ubi requie-
scas. qua pergas iusticiam. cum quibus pergas amantes et se-
ctantes iusticiam. quo peruenias. et in quo requiescas. et au-
ctorem iusticie et fontem vite. Nulla via iusticia rectior nulla

societas iustorum melior. nulla reges deo tranquillior. perge securus. perge festinus ut velociter puenias: feliciter requiescas. Cito pergere est ardenter amare. Vide ergo quomodo totum bonum tuum ex caritate pedit. per caritatem: viam eligis. per caritatem viam curris. per caritatem ad patriam peruenis. Vis scire quod non nisi per caritatem: viam iusticie eligis. Si quis (inquit dominus) diligit me sermones meos seruabit. De ipso autem sermone alibi dicitur. Sermo tuus veritas est. De qua iterum psalmista. Viam inquit veritatis elegi iudicia tua non sum oblitus. Si ergo sermo domini veritas est per illam utique caritatem via veritatis eligitur. per que sermo domini impletur. Ergo caritas eligit viam iusticie. Sed nunquid sine caritate via iusticie non eligitur: et sine caritate curritur. Audi idem ipsius psalmiste quod superius commemoravi testimonium quo dicit. Viam mandatorum tuorum cucurri cum dilatasti cor meum. Quid est enim cor dilatatum nisi amore feruens. cor a caritate impletum. per caritatem igitur cor dilatatur. Corde dilatato via iusticie curritur. per caritatem itaque eligis. per caritatem curris. per caritatem apprehendis et frueris. Deus inquit iohannes apostolus caritas est. et qui manet in caritate in deo manet: et deus in eo. Qui igitur caritatem habet: deum habet. deum possidet. in deo manet. O bona caritas per quam deum diligimus. deum eligimus. ad deum currimus. ad deum puenimus. deum possidemus. Quid amplius dicam de te caritas. ducem te dixi in via dei. Et quid si te ipsam viam dei dixerim. Utique sic caritas tu via es. Sed non sicut alie vie tu via es. Adhuc inquit paulus apostolus Excellentior viam vobis demonstrabo. De te enim dixit. O caritas. tu es namque via superexcellens. via supereminens. vias distortas dirigens. vias rectas ostendens. Tu es caput viarum rectarum. Omnes vie recte ad te exeunt: et in te recurrunt. Nam precepta dei vie sunt eius que omnia a te pendent. et in te consistunt. Tu es plenitudo iusticie. perfectio legis. consummatio virtutis. agnitio

A iii.

veritatis. via igitur es o caritas. Qualis via. Superexcellens sus-
cipiens. dirigens. et perducens. Que via. Via hominis ad deum. et via
dei ad homines. O beata via que sola per meritum nostre salutis
agnoscis. Tu deum ad hominem deducis. Tu hominem ad deum
dirigis. Ille descendit quando ad nos venit. Nos ascendimus quan-
do ad illum imus. Nec ille tamen nec nos nisi per te ad alterutrum
transire possumus. Tu mediatrix es aduersus consiliarios. dis-
iunctos socians. et tantum dispares quodammodo coequans. Deum
humilians. nos sublimans. illum ad ima trahens. nos ad sum-
ma erigens. Sit tamen ut nec abiecta sed pia sit eius descensio.
nec superba sed gloriosa sit nostra exaltatio. Magnam ergo vi-
des caritas. tu sola deum trahere potuisti de celo ad terras.
O quod forte est vinculum tuum quo et deus ligari potuit. et homo
ligatus vincula iniquitatis dirrupit. Nescio si quid maius in
laude tua dicere possim: quod ut deum de celo traheres. et hominem
de terra ad celum eleuares. Magna virtus tua ut per te usque
ad hoc humiliaretur deus. et usque ad hoc exaltaretur homo. Con-
sidero deum ex femina natum. infantem pannis oblitum. va-
gientem in cunis. suggentem ubera. Respicio postea compre-
hensum. ligatum. flagellis cesum. spinis coronatum. sputis il-
litum. lanceatum. clavis fixum. felle et aceto potatum. illic indi-
gna. hic dira passum. et tamen cur vel illa dignaretur: vel ista
pateretur. si causam querimus aliam preter solam caritatem:
causam non inuenimus. O caritas quantum potes si tantum
inualuisti erga deum quod magis erga homines. Si deus pro-
pter hominem tanta pertulit. quid homo propter deum tollera-
re recusabit. Sed fortassis facilius vincis deum quam hominem.
citius preualere potes deo quam homini. quia quo magis beatum
eo magis deo est debitum a te superari. Hoc optime tu noue-
ras que ut facilius vinceret prius illum superabas. Adhuc
nos rebelles habuisti quando illum tibi obedientem de sede

paterne maiestatis vsq; ad infirma nostre mortalitatis susci-
pienda descendere coegisti. Adduxisti illum vīculis tuis alliga-
tum adduxisti illū sagittis tuis vulneratū Amplius puderet
hōiem tibi resistere. cū te videret etiā in deū triūphasse. Vulne-
rasti impassibilē. ligasti insuperabilē. traxisti incōmutabilē. eter-
num fecisti mortalē. hec omnia fecisti vt dura corda nrā emoli-
res. ⁊ insensibiles affectus pūgeres. vt se a corpore suo resolu-
rent. ⁊ facilius ea sagitte tue penetrarēt. Nec icassus hoc fecisti
Multi enī sic a te superati sūt. Multi iā manus tibi dederunt
Multi iam in precordiis suis sagittas tuas infixas portant ⁊
altius adhuc eas infigi desiderāt. Delectabiliter enī ⁊ suauiter
vulnerati sūt. ⁊ plagas tuas se percepisse nec dolent nec erube-
scunt. O caritas quāta est victoria tua. vnū prius vulnerasti.
⁊ per illum omnes postmodū superasti. O caritas laudauī te
optum potui. multū; cogito mecū si quid adhuc sit quod i lau-
dem tuā excellentius possit dici. Nescio enī si forte maius sit te
deū dicere an deū te superasse. Quod si maius est etiā hoc libe-
ter ⁊ fiducialiter de te dicā. Deus caritas est. ⁊ qui manet in ca-
ritate in deo manet ⁊ deus i eo. Audi homo ⁊ ne āplius parū;
reputes si caritatē habes. Audi quia deus caritas est. Nūquid
parū est deū in se manētem habere. Tantū est caritatē posside-
re. Deus enī caritas est. hoc priuilegiū sola caritas habet: vt
deus dicatur ⁊ sit. ita vt nulli alteri hoc conuenire possit. Non
enī dicitur deus humilitas est. aut deus patientia est. sicut di-
citur deus caritas est. Quia cū omnis virtus dei donū sit. nulla
preter solā caritatē hoc habet. vt non solū donum dei sed etiā;
deus dici possit. Caritas autē ideo donū dei est quia spūs sanct⁹
a deo datur fidelibz. ideo autē deus est q; idē spūs illi a quo da-
tur substācialis est in eadem deitate ⁊ coeternus. Reliq; igitur
gratiaz dona largitur deus etiā his quos reprobat. Solā autē
caritatē quasi se ipsū his tātum quos diligit in primū seruat.

A iiii

Caritas igitur est fons proprius de quo non coicatur alienus. quod si-
cut dictum est reliqua dona gratiarum. hi etiam qui per vitam reprobam a deo
alieni sunt. nunquam percipiunt. caritatem autem malus habere non po-
test. sed quicumque illam habet non iam alienus est a deo. sed ipse in deo
et deus in eo manet. Sic familiaris est deo caritas. ut ipse mansi-
onem habere nolit: ubi caritas non fuerit. Si quis inquit diligit
me sermonem meum seruabit. et pater meus diliget eum. et ad eum ve-
niemus: et mansionem apud eum faciemus. Si ergo caritas tecum est.
venit deus ad te et manet apud te. Si tu recedis a caritate rece-
dit et ipse a te. et non permanet apud te. Si caritatem nunquam habuisti:
nunquam venit deus ad te. nec mansit apud te. Si caritatem ceptam de-
seruisti: recessit deus a te. Si in caritate cepta permansisti: deus te-
cum est. et permanet apud te. Caritas omnem animae languorem sanat. Ca-
ritas vicioz omnium radices extirpat. Caritas omnium virtutum origo
est. Caritas mentem illuminat. conscientiam mudat. animam letificat. de-
um demonstrat. Animam in qua caritas habitat. superbia non inflat.
Inuidia non deuastat. Ira non dissipat. tristitia mala non vexat.
auaricia non excecatur. gula non inflammat. luxuria non inquinat. semper
munda est. semper casta est. semper quieta. semper leta. semper pacifica
semper benigna. semper modesta. In aduersis secura. in prosperis
temperata. mundum retinens. deum diligens. omnium bona amando: sua fa-
ciens. sua omnibus libenter impartiens. non timens inopiam. magnopere expe-
ctans abundantiam. In quo caritas dei est semper cogitat quando ad deum
perueniat. quando mundum reliquat. quando scandala euadat. quando veram pacem in-
ueniat. semper cor sursum habet. et desiderium in superna eleuatum. Si
quando ambulat. si quando sedet. si quando agit. si quando quiescit. quicquid egerit:
cor a deo non recedit. Tacens deum cogitat. loquens nil pre-
ter deum. et quod ad dei amorem pertinet: loqui desiderat.
alios ad caritatem exhortando seipsum inflammat. caritatem omni-
bus commendat. quod dulcis amor dei. quod amarus et quod impurus sit
amor huius seculi. non solum voce: sed opere quoque omnibus demon-
-

strat. Deridet huius mundi gl'am. sollicitudinē arguit. et q̄ stul-
tum sit in his que trāseunt fiduciā habere ostēdit. Miratur ce-
citātē hoīm qui hec diligūt. Miratur quomō iam dudū vniuer-
sa hec trāsitōria et caduca omēs nō p̄tēnunt. Oibz estimat du-
cē esse quod sibi sapit. oibus placere quod diligit. oibus mani-
festū quod cognoscit. Istis iudiciis caritas se prodit. et eos in
quibus habitat nō solum intrinsecus volūtate sed et foris p̄ uer-
satione discernit. hoc iā tñ de caritate dictū est. et tamē adhuc
de caritate dici potest. et tātum dicēdum est q̄tum dici nō potest.
Quid igit o bona caritas. o cara caritas: quid dignū dicā lau-
dibz tuis. Certe post tāta priorū preconia nichil de te dicere mea
paruitas p̄sumeret. si vnq̄ de te dici satis potuisset. Illabē igit
tur nobis o dulcis et suauis caritas. dilata cor nostrū. expāde de-
sideriū. distēde mētis nostre signū. amplifica cordis nostri ha-
bitaculū: ut capere possit hospitē et mālorem deū. Infundat et
diffūdat te in cordibz nostris per spm sc̄m suū redemptor no-
ster vnicus et saluator iesus christus filius dei. ut ipse cū patre
ad nos venire dignetur. et mācionem in nobis facere. Qui cū
eodē prē et spūsc̄to uiuit et regnat deus per omia secula sc̄lōz. ā
Explicite de laude caritatis.

Incipit de substantia dilectionis.

uotidianū de dilectione sermonē scriimus. ne forte
sc̄tillet in cordibz nr̄is et exardescat ignis flamā fa-
ciēs aut totū p̄sumēs aut purgās totū. Ex eo nāqz
totū ē qd̄ bonū ē. et totū qd̄ malū ē ex eo ē. Vn⁹ fōs
dilectiōis itus salis. duos riuos infūdīt. Al̄t est amor mūdi
cupiditas. Alter ē amor dei: caritas. Mediū q̄ppe est cor hoīs
vñ fōs amoris erūpit et cū p̄ appetitū ad exteriora decurrit: cu-
piditas dicitur. Cū vero desiderīū suū ad itiora dirigit: caritas
noīatur. Ergo duo sūt riuī q̄ de fōte dilectionis emanāt. cupi-

7° 10

ditas: et caritas: et oim malorū radix cupiditas. et oim bonorū ra
dix caritas. Ex eo igitur totū ē qđ bonū ē. et totū qđ malū ē ex eo
est. Quicquid ergo illud est magnū ē qđ ī nobis ē. et ex eo totū ē qđ
ex nobis ē. hoc autē amor ē. Quid ē amor. Et qđtū ē amor. aut
vñ ē amor. Et fmo dei de amore loqitur. Nūqđ hoc negociū nō
potius illorū est: qđ pudiciā pstituerē pauerūt. Ecce qđ multi qđ
eius mysteria volētes incipiūt. qđ pauci qđ ei⁹ verba ī mediū p
ferre nō erubescūt. Quid igitur nos facim⁹. Forsitā multa ī pbi
tate frōte; fractā habeam⁹. qđ nō verecūdemur amorē iditatū
formare. quē et ipudici aliqui nos possūt sine verecūdia ī vbis
expūmē. S; aliud ē iuestigare viciū vt eradicet. Aliud exhorta
ri ad viciū vbi vtus et veritas nō amēt. Nos igitur iuestigam⁹ et
qđrimus vt sciam⁹: et sciētes caueam⁹. qđ illi iuestigāt vt sciant
s; sciāt vt faciāt: qđ illud ī nobis sit. qđ desideria nrā sic multi
phariā diuidit. et cor vnū ī diuersa deduxit. Inuenim⁹ autē hoc
aliud nō esse preter amorē qđ cū sit motus cordis scdm naturā
singularis. et vnic⁹. scđ; actionē aut diuisus cū se iordinate mo
uet. idest ad ea qđ nō debet cupiditas dicē. Cū vero ordinat⁹ ē
caritas appellat⁹. Ipsū igitur hūc cordis motū quē amorē appel
lamus. qđ di finitiōe signare poterim⁹. Expedit nobis propius
itueri cū ne lateat. aliq̄tenus et nō sciat. propterea p nec cauea
tur: cū malus ē nec appetat: aut iueniat cū bon⁹ de quo et cum
malus ē tāta mala veniūt. et cū bonus ē tāta bona procedūt.
Ipsū igitur quō di finim⁹. Inuestigem⁹. p̄siderem⁹ qđ occultū ē
qđ q̄ritur. quātoq; iter⁹ collatū est: tāto magis ī vtraq; parte
cordi dñatur. Igitur videt⁹ amor: et amor ē delectatio cordis alic⁹
ad aliqđ. pp̄t aliqđ Desidiū ī appetēdo: et ī p̄fruedo gaudiū per
desidiū currēs. req̄s. cēs p gaudiū. hic bonū ē et hic malū ē tuū
cor huānū. qđ nec aliūde bonū es. si bonū es nec aliūde malū es
Si malū es nisi qđ vel male vel bene amas. qđ bonū est. Nā oē
qđ est: bonū est. s; cū id qđ bonū ē male amat: illud bonū nō est.

et hoc malum est. Igitur nec quod amat malum est. nec quod amat malum est.
nec amor quo amat malum est. Sed quod male amat malum est. et hoc omnem
malum est. Ordinate ergo caritatem et iam malum nullum est. Magnam rem
promittere volumus. sed tamen valent quod volumus. Omnipotens deus qui
nullo indiget: quia ipse summum et verum bonum est. quod nec de alieno accipere
potest quo crescat. quoniam ex ipso sunt omnia. nec de suo amittere quo deci-
dat: quoniam in ipso mutabilitas persistit universa. Ipse rationale spiritus cre-
avit sola caritate. nulla necessitate. ut cum sue beatitudinis partici-
pem faceret. Porro ut idem actus esset tanta beatitudine perfrui fecit. In
eo dilectionem spirituale palatum quodammodo per hanc sanctificationem ad gustum
dulcedinis eterne quantum per ipsam videlicet dilectionem: iue felicitatis
iocunditatem sapienter. eius in fatigabili desiderio inhereret. Per dilectio-
nem ergo copulavit sibi deus creaturam rationalem: ut ei semper inherere
deus ipsum quo beatificanda erat bonum. et ex ipso quodammodo per affectum
suggeret. et de ipso per desiderium biberet et in ipso per gaudium possideret.
Suge o apicula iuge. Suge et bibe discoris tu inenarrabile iuavi-
tatem. Immergere et replere quia ille deficere nescit si tu non incipias fasti-
dire. Adhere ergo et inherere. sume et frui si semper gustus fuerit
sempiternaque beatitudo erit. Non iam pudeat nos neque peniteat de amo-
re fecisse verbum. Non peniteat ubi tanta utilitas. Non pudeat ubi ta-
lis honestas. Igitur per amorem sociata est factori suo creata rationalis so-
lutaque est dilectionis vinculum quod ligat utrosque in idipsum. et tanto felicius
quanto fortius propter quod etiam ut indivisa societas et concordia perfecta utro-
biusque haberetur generatur est nexus in caritate dei et propter ut per caritatem dei omnes
vni cohererent. per caritatem propter omnes ad invicem vni fierent: ut quod de
illo vno cui omnes inhererent quicquid in semetipso non caperet plenius atque per-
fectius per caritatem christi in alio possideret: et bonum omnium fieret totum signu-
lorum. Ordinate ergo caritatem. Quid est ordinate caritatem. Si desi-
derium est amor bonum currat. si gaudium est bonum requiescat. Est enim amor si-
cut dictum est delectatio cordis alicuius ad aliquid propter aliquid. desiderium in ap-
petendo et in perfructu gaudium. per desiderium currere: et requiescere per gaudium

Currēs ad illud. req̄lescēs ī illo. Ad qđ aut ī quo. Audite si for-
te explicare possum⁹ quo currē debeat amor noster aut ī quo re-
q̄lescere. ~~Tria~~ quēd sūt q̄ amari bñ aut male possūt. idest de⁹ p-
xim⁹. & mūdus. Deus supra nos ē. proxim⁹ iuxta nos. mūd⁹
subt⁹ nos. Ordinate ergo caritatē. Si currit bñ currat. Si re-
q̄lescit bñ req̄lescat. Desideriū currit. gaudiū req̄lescit. propt̄ qđ
gaudiū vni forme ē: q̄ sēp ī vno ē. nec vicissitudīe variari pōt.
Desideriū aut mot⁹ mutabilitatē suscipit. Et ideo nō se cō-
tinet ī vno: s; varias spēs repñtat. Oīs nāq; curs⁹ aut de illo
ē. aut cū illo. aut ī illo ad qđ ē. Quō ergo currē debet desideriū
nr̄m. ~~Tria sūt de⁹. proxim⁹ & mūd⁹. Tria de⁹ duo proxim⁹. et~~
~~vñ mūd⁹~~ hēat ī cursu desiderii nr̄i & ē ī desiderio ordinata ca-
ritas. Amor nāq; p desideriū. & de deo & cū deo & ī deū ordinate
currē pōt. De deo currit: qñ de ipso accipit: vñ eū diligit. Cum
deo currit: qñ ei⁹ volūtati ī nullo p̄dicat. In deū currit. qñ ī ipso
req̄lescere appetit. hec sūt tria q̄ ad deū p̄tinēt. duo sunt p̄ximi
post ei desideriū de p̄xio & cū p̄ximo currē s; ī p̄ximū nō pōt. de
p̄ximo vt de ei⁹ salute & p̄fectu gaudeat. Cū p̄ximo vt eū ī via
dei & comitē itineris & sociū p̄uētiōis habere cōcupiscat. S; in
p̄ximū nō pōt vt ī hoīem spēs & fiduciā suā p̄stituat. hec sūt se-
cūdo q̄ ad p̄ximū p̄tinēt idest de ipso cū ipso & nō ī ipm. Vñ est
mūdi de ipso currē nō cū ipso aut ī ipm. De mūdo ei desideriū
currit qñ īspecto foris dei ope p̄ admirationē & laudē ardēt⁹ ī-
tus ad ipsū se p̄uertit. Cū mūdo si sēp mutabilitate t̄p̄aliuz
siue deiciēdo ī aduersis: siue eleuādo ī p̄speris: huic sc̄o se cō-
formaret. In mūdū currēt: si ī ei⁹ delectatiōib; sēp req̄lescē vel-
let. Ordinate ergo caritatē vt p desideriū currat de deo. cū deo
ī deū. De p̄ximo cū p̄ximo nō ī p̄ximū. De mūdo nec cū mūdo
nec ī mūdū & ī solo deo req̄lescat p̄ gaudiū. hec ē ordinata cari-
tas & preter ipam omē qđ agitur nō ordinata caritas est: sed ī
ordinata cupiditas. Explicīt de substantia dilectionis

Quot vicibus et a quibus regibus capta fuerit hierusalem
 ex babilonis stetit in biuio in capite duarum viarum di-
 uinationem querens. Ad dexteram eius facta est diuinatione
 super hierusalem. Rex aqilonis qui est rex super omnes filios
 superbie stat in biuio. ut suos retineat. et eos qui a dex-
 tris ponendi sunt expugnet. ut obsidione ordinata: capiat misce-
 ram hierusalem. ponendo arietes contra portam. Summa petit liuor: per-
 flant altissima veti. hierusalem domina gentium. princeps prouinciarum. mul-
 tis cecidit nominibus. Inter omnes totius mundi famosissima tum pro-
 pter cultum unius dei. tum propter sanctum seculare. Dicta est solima
 Luza. Bechet. Salez. Jebus. helpa. Ciuitas circumstantie. Urbs
 perfecti decoris. Gaudiū vniuersę terre. Item ciuitas dauid. Item
 ciuitas veritatis. In hac primum dicitur regnasse leobius.

osue vicit et interfecit zidonis sedech regem hierusalem. postea fi-
 lii iuda expugnauerunt et ceperunt hierusalem. percutientesque eam
 in ore gladii tradiderunt incendio. Deinde habitauit iebuseus cum
 filiis beniamin in hierusalem. rocedente tempore dauid ex-
 pugnavit eam expulsi iebuseis propter oman

esac rex egypti post tempora dauid primum hierusalem spoliavit.
 non vi sed sub federe pacis ingressus in dolo.

ostmodum ioas rex israel. apprehendit in bello vinctum amasiā
 regem hierusalem. qui timens occidi ab eo: appuit ei hierusalem. quaz
 ipse destruxit a porta effrapm usque ad portam anguli. spoliavit
 quoque templum ac domum regis.

asim rex syrie et phacee rex israel obsederunt hierusalē tempore
 achar regis iude. Sed per teglaphalassar regem assyriorum: qui
 interim cepit damascum: soluta est obsidio

ost mortem iosepharao nechao ingressus hierusalem fecit tribu-
 tariū sibi regem hierusalem. et imposuit terre mulctā. C. libras ar-
 genti et unam libram auri.

abugodonosor victo rege egypti. ascendit in hierusalem et ce-

pit in ea ioachim. in itinere vero imposuit ei tributum: danie-
lem ac tres pueros secum abducens

ecūdo ascēdit nabugodonosor in hierl'm. ingressus autem
sub fedē pacis: rupto p'misso ioachi regem cū robusti-
mis occidit. regez vero extra muros princi fecit insepultum.

ercio ascēdit et obledit hierusalē. sed ad p'siliū hieremie e-
gressus est ad eū rex cū m're ac tota domo q' suscepit eos et

spoliās domū dñi ac domū regis q'si decē milia traxit i babilonē

uarto ascēdit nabugodonosor et obledit hierusalē cōtra
cedechiā trās gressorem iusiurādi. porro recedēs ab ea mī-

lit nabuzadan qui destruxit tēplum ac ciuitatem in circuitu.

empore artaxerxis qui ochus dictus est regis persarum

missus ab eo bagolus prefectus regionibz trāsflumen

eufratē. qui ingressus hierl'm tēplum quod nuper reparatum

fuerat post reditū de captiuitate babilonica: spoliavit illud qz

iohānes sūmus sacerdos prouocatus a fratre proprio iesu no-

mine qui sacerdotiū ambi gebat interfecit eum in templo.

ost mortem alexādi magni ptholomeus sother die sab-

bati sciēs ea die iudeos arma nō moturos: ascēdit i hie-

rusalē sub simulatione sacrificādi deo celi. ubi graue dānum

iudei sustinuerūt. nā multos de iudea et garizim captiuos tra-

xit in egyptū. quos bēditioni exponēs a negociatoribz natio-

num distracti sūt et dispersi. ac per hāc captiuitatē licet nō fue-

rit generalis diffusius dispersi sūt i natiōes. dñ i actibz aplōz

legit. Judeos puenisse i hierl'm ex omī natiōe que sub celo est.

ntpochus epyphanes cū percussisset egyptū. in dolo ascē-

dit in hierl'm et pro diuisione ciuiū ad libitū fecit i ea: et p-

cussit multos i hierl'm. tēplum prophanauit. et lugebat omīs.

cūqz rediisset i egyptū et esset repulsus per nūcios romanoz p-

biēniū rediit i isrl'. factores ei sui appuerūt ei portas et expolia-

uit tēplum menelao ductore. tollēs vasa et lucernas. mensam

et vnam auream. nec a velis abstinuit: posuit pdolum iouis
olipiaci in tēplo. multaq; alia mala fecit ibid. introducēs riu⁹
ostmodū antiochus eupator obsedit hierl'm gētium
ac fedus iit cū iudeis qui apperuerūt ei portas. sed vidēs
munitionē loci. trāsgressus iusiurandum: destruxit murum.
empore iohānis hircani antiochus pōthicus obsedit hie-
rusalē quāobrem apperuit hircanus duos loculos de octo
circūstantibus sepulcrū dauid. et dedit. ccc. talenta antiocho vt
ab obsidione recederet.

ost hec aretha rex arabū obsedit hierl'm corruptus ab hircano
hanc obsidionem soluit scaurus dux romanorum
issus est pompeius a romanis qui audiēs dissentionē fra-
trū aristoteli et hircani pro sūmo sacerdotio manu valida veni-
ens. et aristotelo in custodia collocato: obsedit hierl'm. in qua fu-
it dissensio inter fautores aristoteli et hircani. vñ ope factorū
hircani urbem intrauit. et irruentes romani prophanauerunt
templum equis in porticibus stabulatis. propter hoc factum
semper de cetero victus est pompeius. in omnibus antea vi-
ctor. quo romani reuerso anthigonus auxilio regis perthorū
hierl'm expugnauit. et i foro dimicātū ē iter athigonū et hircanū

ost hec herodes rome coronatus est in regem augusto et
anthonio hincinde assistentibus cui venienti astitit athi-
gonus et per frustratorias dilationes recusauit occurrere socio
vnde herodes. et socius dux romanorum obsederunt hierusalē.
in capta romani seuerunt in ea renitente tamen pro viribus
herode. Quid putabas iudea futurum quando calūniosis vo-
cibus saluatorem tuum accusasti. cum subornatos testes con-
tra eū falso produxisti. qñ multipliciter inocēti ac māsucto ne-
quiter illulisti. cū dolis tuis pessimis aduocatū tuū exterminari
postulasti. et auctorem salutis clamoris linguis crucifixisti.
Veruntamen expectata est ad penitentiam per. xlii. annos.

post quos elapsos euidenter probasti q: deus paties redditor ē.
~~Luiti Celez~~ tuor supplicia. qui post mortē christi etiam disci-
pulos suos persequi nō cessasti. donec p imperatores romanos
titū et vaspasianū. circūdata hierl'm vallo et vndiqz coāgustate
prostrata fuit fūdītus ad terrā. nec lapis super lapidē relict⁹
ē: sicut positus fuerat. occisi sūt iudei ac venūdātī et p vniuer-
sum orbē disp̄si: nec pcessū ē eis ī hierl'm regredi vlcqz ī hōdier-
nū diē que reparata fuit ab helpo adriano. hāc helena cōstāti-
ni mat' introductis grecis populauit. replēs regnū gēte grecoz
processu t'p'is cosd'oe rex p'az et hierl'm potēter ingressus
xi. milia viroz ea īfecit. zachariā p'archā cū aliis capti-
uis secū ī p'sidē traxit lignū nrē redēptiōis asportās. eraci⁹ vo-
ipator nūdū monochelita p'secut⁹ cosd'oe ī p'sidē crucē et p'ar-
chā cū captiuis victor ī hierl'm reduxit. porro feruēte sarraxe-
noz p'secutiōe. eraci⁹ crucē sc̄tāz a hierl'm p'stātīnopolī trāstu-
lit: anteq' secundo sub ipso caperetur.

aulopost surrexit mahumet et pseudo pphā īsmahelita
rū ex hoc dilatatū regnū sarrazenoz q' p biēniū obsede-
rūt hierl'm. et captā possederūt et fuitutē redigētes christianos.
ū aut p'placuit amatori christianitatis p'.ccc. fere et .xx.
ānos godefrid⁹ dux lothorigie cū bar o'ibz alioz regnoz
veniēs hierl'm armis spūalibz p'uo pugnā aggress⁹ quotidie
p'cessionālīternudis pedibz p'pl'm fidelīū ciuitatē circuire p'sti-
tuit p'eccliaz p'latos. et capta ē hierl'm. viii. p'd⁹ iulii. feria vi. cū
tāta clade īfectoz. vt ī porticibz tēpli vlcqz ad equoz genua sā-
guis occisoz ascēderet. et cōstitur⁹ ē rex latin⁹ dux godefrid⁹ de
ouissime coradinus dñs damasci destruxit buillum.
hierl'm cū populus fidelium morāretur ī obsidione da-
miace.

Finis

